II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 28 päivänä heinäkuuta 2003,

moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevista tarkastuksista annetun neuvoston direktiivin 72/166/ETY soveltamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 2626)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/564/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaan saattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24 päivänä huhtikuuta 1972 annetun neuvoston direktiivin 72/166/ETY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/232/ETY ([2]), ja erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Jäsenvaltioiden sekä Tšekin, Unkarin, Norjan, Slovakian ja Sveitsin direktiivin 72/166/ETY 1 artiklan 3 kohdan määritelmän mukaisten kansallisten vakuutuksenantajien toimistojen (jäljempänä 'toimistot') välisiä suhteita säänneltiin aiemmin vihreän kortin järjestelmästä 2 päivänä marraskuuta 1951 tehtyä kansallisten vakuutuksenantajien toimistojen välistä yleissopimusta täydentävillä sopimuksilla (jäljempänä 'lisäsopimukset'). Lisäsopimuksissa määrätään käytännön järjestelyistä sellaisten ajoneuvojen vakuutusten tarkastusten lakkauttamiseksi, joiden pysyvä kotipaikka on kyseisten maiden alueella.

(2) Sittemmin tehdyissä komission päätöksissä kutakin jäsenvaltiota vaaditaan direktiivin 72/166/ETY mukaisesti lakkaamaan tarkastamasta sellaisten ajoneuvojen liikennevakuutuksia, joiden pysyvä kotipaikka on toisen jäsenvaltion tai mainittujen yhteisön ulkopuolisten maiden alueella ja jotka kuuluvat lisäsopimusten soveltamisalaan.

(3) Kansalliset vakuutuksenantajien toimistot ovat direktiivin 72/166/ETY 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkistaneet ja yhdenmukaistaneet lisäsopimusten tekstit ja korvanneet ne yhdellä sopimuksella (monenvälisellä takuusopimuksella), joka allekirjoitettiin Madridissa 15 päivänä maaliskuuta 1991. Monenvälinen takuusopimus on komission päätöksen 91/323/ETY ([3]) liitteenä.

(4) Komissio teki sittemmin päätökset 93/43/ETY ([4]), 97/828/EY ([5]), 1999/103/EY ([6]) ja 2001/160/EY ([7]), joissa vaaditaan direktiivin 72/166/ETY mukaisesti, että kukin jäsenvaltio lakkaa tarkastamasta sellaisten ajoneuvojen liikennevakuutuksia, joiden pysyvä kotipaikka on toisen jäsenvaltion tai Islannin, Slovenian, Kroatian tai Kyproksen alueella.

(5) Euroopan talousalueen jäsenvaltioiden ja muiden assosioituneiden maiden kansallisten vakuutuksenantajien toimistojen välinen sopimus tehtiin 30 päivänä toukokuuta 2002 Rethymnossa (Kreeta) direktiivin 72/166/ETY 2 artiklan 2 kohdan periaatteiden mukaisesti. Sopimuksen ensimmäisessä liitteessä toimistojen välisen yleissopimuksen ja monenvälisen takuusopimuksen määräykset on koottu yhteen asiakirjaan (nk. sisäiset määräykset). Sisäisillä määräyksillä korvataan yleissopimus ja takuusopimus 1 päivästä elokuuta 2003.

(6) Näin ollen päätökset 91/323/ETY, 93/43/ETY, 97/828/EY, 1999/103/EY ja 2001/160/EY on kumottava 1 päivänä elokuuta 2003,

([1]) EYVL L 103, 2.5.1972, s. 1.
([2]) EYVL L 129, 19.5.1990, s. 33.
([3]) EYVL L 177, 5.7.1991, s. 25.
([4]) EYVL L 16, 25.1.1993, s. 1.
([5]) EYVL L 343, 13.12.1997, s. 25.
([6]) EYVL L 33, 6.2.1999, s. 25.
([7]) EYVL L 57, 27.2.2001, s. 56.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kunkin jäsenvaltion on 1 päivästä elokuuta 2003 lakattava tarkastamasta sellaisten ajoneuvojen liikennevakuutuksia, joiden pysyvä kotipaikka on toisen jäsenvaltion tai Tšekin, Kroatian, Kyproksen, Unkarin, Islannin, Norjan, Slovakian, Slovenian tai Sveitsin alueella ja jotka kuuluvat Euroopan talousalueen jäsenvaltioiden ja muiden assosioituneiden maiden kansallisten vakuutuksenantajien toimistojen 30 päivänä toukokuuta 2002 tekemän ja tähän päätökseen liitetyn sopimuksen soveltamisalaan.

2 artikla

Päätökset 91/323/ETY, 93/43/ETY, 97/828/EY, 1999/103/EY ja 2001/160/EY kumotaan 1 päivänä elokuuta 2003.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle välittömästi tämän päätöksen soveltamiseksi toteutetut toimenpiteet.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Frederik BOLKESTEIN

Komission jäsen

LIITE

LISÄYS

Euroopan talousalueen ja muiden assosioituneiden maiden kansallisten vakuutuksenantajien toimistojen välillä tehty sopimus

JOHDANTO-OSA

Sopimuksen allekirjoittaneet toimistot, jotka

ottavat huomioon 24 päivänä huhtikuuta 1972 annetun neuvoston direktiivin 72/166/ETY (ensimmäinen liikennevakuutusdirektiivi), jossa säädetään, että jäsenvaltioiden kansallisten vakuutuksenantajien toimistojen kesken on tehtävä sopimus, jonka ehtojen mukaan kukin kansallinen toimisto takaa korvausvaatimusten käsittelyn omien liikennevakuutusta koskevien kansallisten lakiensa mukaisesti vahinkotapauksissa, jotka sen alueella on aiheuttanut ajoneuvo, jolla on pysyvä kotipaikka toisen jäsenvaltion alueella, riippumatta siitä, onko tämä ajoneuvo vakuutettu,

ottavat huomioon, että kyseisessä direktiivissä säädetään, että ajoneuvot, joilla on pysyvä kotipaikka kolmannessa maassa, rinnastetaan ajoneuvoihin, joilla on pysyvä kotipaikka yhteisössä, jos kaikkien jäsenvaltioiden kansalliset toimistot erikseen, ja kukin omien kansallisten liikennevakuutusta koskevien lakiensa mukaisesti, takaavat tällaisten ajoneuvojen niiden alueella aiheuttamia vahinkoja koskevien korvausvaatimusten käsittelyn,

ottavat huomioon, että jäsenvaltioiden kansallisten vakuutuksenantajien toimistojen ja muiden valtioiden kansallisten vakuutuksenantajien toimistojen kesken on tehty kyseisen direktiivin säännösten mukaisesti useita sopimuksia, joiden tarkoituksena on noudattaa direktiivin säännöksiä, ja että toimistot ovat sittemmin päättäneet korvata kyseiset sopimukset yhdellä sopimuksella eli kansallisten vakuutuksenantajien toimistojen monenvälisellä takuusopimuksella (Multilateral Guarantee Agreement between National Insurers' Bureaux), joka allekirjoitettiin Madridissa 15 päivänä maaliskuuta 1991,

ottavat huomioon, että Rethymnossa (Kreeta) 30 päivänä toukokuuta 2002 pidetyssä yleiskokouksessa vihreän kortin järjestelmän keskustoimisto (Council of Bureaux) päätti sisällyttää toimistojen välisen yleissopimuksen (Uniform Agreement between Bureaux) ja monenvälisen takuusopimuksen määräykset toimistojen välisistä suhteista yhteen asiakirjaan, johon viitataan nimellä "sisäiset määräykset" (Internal Regulations),

ovat tehneet seuraavan sopimuksen:

1 artikla

Sopimuksen allekirjoittaneet toimistot sitoutuvat noudattamaan keskinäisissä suhteissaan vihreän kortin järjestelmän keskustoimiston 30 päivänä toukokuuta 2002 vahvistaman, tämän sopimuksen lisäyksessä 1 olevien sisäisten määräysten osan III ja soveltuvin osin myös osan II pakottavia ja valinnanvaraisia määräyksiä.

2 artikla

Allekirjoittaneet toimistot myöntävät omissa ja jäsentensä nimissä muille allekirjoittaneille toimistoille vastavuoroisen toimivallan sovintoratkaisujen tekemiseen korvausvaatimusten käsittelyssä ja sellaisten oikeudenkäynti- ja muiden menettelyiden tiedoksi antamisen hyväksymiseen, jotka todennäköisesti johtavat korvausten maksamiseen vahinkotapauksista sisäisten määräysten mukaisesti.

3 artikla

Sitoumus, johon viitataan 1 artiklassa, tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003 ja korvaa kyseisestä päivästä tämän sopimuksen allekirjoittajien kannalta sitovat sopimukset eli toimistojen välisen yleissopimuksen ja monenvälisen takuusopimuksen.

4 artikla

Tämä sopimus tehdään määräämättömäksi ajaksi. Kukin sopimuksen allekirjoittanut toimisto voi kuitenkin päättää vetäytyä siitä ilmoittamalla päätöksestään kirjallisesti vihreän kortin järjestelmän keskustoimiston pääsihteeristöön, joka puolestaan ilmoittaa päätöksestä välittömästi muille sopimuksen allekirjoittaneille toimistoille ja Euroopan komissiolle. Vetäytyminen tulee voimaan ilmoituksen tekopäivästä alkavan 12 kuukauden jakson päätyttyä. Tämä sopimus ja sen liitteet sitovat edelleen kyseistä toimistoa, kunnes edellä määritellyn jakson päättymiseen mennessä tapahtuviin vahinkotapauksiin liittyvien korvausvaatimusten mukaiset maksusitoumukset on suoritettu.

5 artikla

Tämä sopimus tehdään jäljempänä mainittujen sopimuksen allekirjoittaneiden toimistojen välillä kunkin toimiston toimivaltaan kuuluvan alueen osalta kolmena englannin- ja kolmena ranskankielisenä kappaleena.

Vihreän kortin järjestelmän keskustoimiston sihteeristöön, Euroopan vakuutuskomitean (CEA) pääsihteeristöön ja Euroopan komissioon toimitetaan sopimuksesta yksi englannin- ja yksi ranskankielinen kappale.

Vihreän kortin järjestelmän keskustoimiston pääsihteeri toimittaa kullekin allekirjoittaneelle toimistolle oikeaksi todistetun jäljennöksen sopimuksesta.

Allekirjoitettu Rethymnossa (Kreeta) 30 päivänä toukokuuta 2002.

Itävalta, Verband der Versicherungsunternehmen Österreichsin puolesta: Günter Albrecht, sihteeri ja johtaja

Belgia, Bureau Belge des Assureurs Automobilesin puolesta: Alain Pire, johtaja-pääsihteeri

Sveitsi (ja Liechtenstein), Swiss National Bureau of Insurancen puolesta: Martin Metzler, puheenjohtaja

Kypros, Motor Insurers' Fundin puolesta: Aristos Pissiris, puheenjohtaja, ja Andreas Charalambides, johtaja/sihteeri

Tšekki, Ceská Kancelár Pojistitelun puolesta: Jakub Hradec, pääjohtaja

Saksa, Deutsches Büro Grüne Karte e.V:n puolesta: Ulf Lemor, toimitusjohtaja

Tanska (ja Färsaaret), Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikringin puolesta: Steen Leth Jeppesen, toimitusjohtaja

Espanja, Oficina Española de Aseguradores de Automóvilesin puolesta: José Ignacio Lillo Cebrián, pääjohtaja

Ranska, Bureau Central Françaisin puolesta: Alain Bouchon, puheenjohtaja

Suomi, Liikennevakuutuskeskuksen puolesta: Olli Latola, hallituksen puheenjohtaja, ja Ulla Niku-Koskinen, toimitusjohtaja

Yhdistynyt kuningaskunta, Kanaalisaaret, Gibraltar ja Mansaari, Motor Insurers' Bureaun puolesta: James Read, pääjohtaja

Kreikka, Motor Insurer's Bureaun puolesta: Michael Psalidas, puheenjohtaja, ja George Tzanis, pääsihteeri

Unkari, Hungarian Motor Insurance Bureaun puolesta: István Ragályi, toimitusjohtaja

Kroatia, Hrvatski Ured Za Osiguranjen puolesta: Ante Lui, pääjohtaja

Italia (sekä San Marino ja Vatikaanivaltio), Ufficio Centrale Italianon (UCI) puolesta: Raffaele Pellino, pääjohtaja

Irlanti, Motor Insurers' Bureaun puolesta: Michael Halligan, pääjohtaja

Islanti, Alpjódlegar Bifreidatryggingar á Islandin puolesta: Sigmar Ármannsson, toimitusjohtaja

Luxemburg, Bureau Luxembourgeois des Assureursin puolesta: Paul Hammelmann, pääsihteeri

Norja, Trafikkforsikringsforeningenin puolesta: Jan Gunnar Knudsen, toimitusjohtaja

Alankomaat, Nederlands Bureau de Motorrijtuigverzekeraarin puolesta: Frank Robertson, pääjohtaja

Portugali, Gabinete Português de Carta Verde GPCV:n puolesta: Maria José Mesquita, varapääjohtaja, ja Antonio Lourenço, Vogel

Ruotsi, Trafikförsäkringsföreningenin puolesta: Ulf Blomgren, toimitusjohtaja

Slovakia, Slovenská kancelária poist'ovatel'ovin puolesta: Imrich Fekete, puheenjohtaja, ja Lydia Blažeková, pääjohtaja

Slovenia, Slovensko Zavarovalno Združenje, GIZ: Tjaša Korbar, Green Card Bureaun päällikkö (johtajan Mirko Kalužan puolesta).

LISÄYS 1

COUNCIL OF BUREAUXIN SISÄISET SÄÄNNÖT

Johdanto

(1) Koska Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission sisämaaliikennekomitean maantiekuljetuksen työryhmä lähetti vuonna 1949 jäsenmaiden hallituksille suosituksen ([1]), jossa hallituksia pyydettiin kehottamaan ajoneuvon käyttöön liittyviä vastuuriskejä vakuuttavia vakuutusyhtiöitä solmimaan sopimuksia yhtenäisten säännösten ja yhtenäisen käytännön luomiseksi, jotta varmistettaisiin tyydyttävä vakuutussuoja sellaisiin maihin saapuville autoilijoille, joissa vakuutusturva kyseisten riskien varalta on pakollinen.

(2) Koska suosituksessa todettiin, että tavoite saavutettaisiin parhaiten ottamalla käyttöön yhtenäinen vakuutusasiakirja ja laatimalla eri maiden vakuutusyhtiöiden kesken solmittavien sopimusten pääperiaatteet.

(3) Koska toimistojen välinen sopimus, jonka tekstin olivat marraskuussa 1951 hyväksyneet sellaisissa maissa toimivien vakuutusyhtiöiden edustajat, jotka olivat aikanaan suhtautuneet myönteisesti suositukseen, muodosti näiden välisen suhteen perustan.

(4) Koska

a) ”vihreän kortin järjestelmänä” yleisesti tunnetun järjestelmän tarkoituksena oli helpottaa moottoriajoneuvojen liikkumista ulkomailla siten, että ajoneuvojen käyttöön liittyvien vastuuriskien vakuutus täyttää ne vaatimukset, joita kyseisessä vieraassa maassa sovelletaan ja että onnettomuustilanteissa taataan vahinkoa kärsineille korvaus kyseisen maan lakien ja säännösten mukaisesti;

b) kansainvälinen liikennevakuutuskortti (”vihreä kortti”), jonka Yhdistyneiden Kansakuntien suosituksen hyväksyneiden valtioiden hallitukset ovat virallisesti tunnustaneet, on todisteena kussakin vieraassa maassa pakollisesta vastuuvakuutuksesta kortissa kuvatun moottoriajoneuvon käytön osalta;

c) kussakin osallistujavaltiossa on perustettu ja virallisesti hyväksytty kansallinen toimisto antamaan kaksoistakauksen

— hallitukselle siitä, että kyseinen ulkomainen vakuutusyhtiö noudattaa kyseisessä maassa sovellettavaa lakia ja korvaa vahinkoa kärsineille maassa noudatettavien rajojen puitteissa,

— vieraan maan toimistolle sitoumuksesta, jonka jäsenyhtiö on antanut vakuuttaessaan onnettomuuteen joutuneen ajoneuvon käyttöön liittyvän vastuun osalta;

d) tämän voittoa tavoittelemattoman kaksoistehtävän johdosta kullakin toimistolla on oltava oma itsenäinen rahoitusrakenteensa, joka perustuu niiden vakuutusyhtiöiden yhteiseen sitoumukseen, joilla on lupa harjoittaa pakollista moottoriajoneuvon käyttöön liittyvää liikennevakuutustoimintaa maansa markkinoilla ja jonka rahoitusrakenteen avulla se pystyy täyttämään muiden toimistojen kanssa solmimistaan sopimuksista aiheutuvat velvoitteet.

(5) Koska

a) jotkut valtiot ovat toimistojen välillä solmittujen sopimusten nojalla poistaneet vihreän kortin tarkastukset rajoilla kansainvälisen tieliikenteen helpottamiseksi entisestään, lähinnä ajoneuvojen rekisteröinnin perusteella;

b) huhtikuuta 1972 antamallaan direktiivillä ([2]) Euroopan unionin neuvosto esitti jäsenmaiden toimistoille tällaisen sopimuksen solmimista, joka tunnettiin tuolloin toimistojen välisenä lisäsopimuksena, joka sopimus solmittiin 16. lokakuuta 1972;

c) myöhemmillä, samoihin periaatteisiin pohjautuvilla sopimuksilla saattoivat muiden maiden toimistot liittyä jäseniksi; sittemmin nämä sopimukset on koottu yhteen ainoaan asiakirjaan, joka on allekirjoitettu 15. maaliskuuta 1991 ja jonka nimi on monenkeskinen takuusopimus.

(6) Koska nyt on toivottavaa sisällyttää kaikki toimistojen välisiä suhteita sääntelevät säännökset yhteen ainoaan asiakirjaan, Council of Bureaux hyväksyi Rethymnossa Kreetalla 30. toukokuuta 2002 pitämässään yleiskokouksessa nämä sisäiset säännöt.

([1]) Tammikuussa 1949 hyväksytty suositus nro 5, jonka korvaa maantieliikenteen helpottamista koskevan vahvistetun päätöslauselman liite 2, jonka päätöslauselman Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan Talouskomission sisämaaliikennekomitean maantiekuljetuksen työryhmä on hyväksynyt.

([2]) Neuvoston direktiivi 72/166/ETY, annettu 24 päivänä huhtikuuta 1972, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä.

OSA I

YLEISET SÄÄNNÖT (PAKOLLISIA SÄÄNNÖKSIÄ)

1 artikla

Tarkoitus

Näiden sisäisten sääntöjen tarkoitus on säännellä kansallisten vakuutusyhtiöiden toimistojen välisiä suhteita ja siten vahvistaa Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission sisämaanliikennekomitean maantiekuljetuksen työryhmän 25. tammikuuta 1949 hyväksymän suosituksen nro 5 säännökset, jonka suosituksen korvaa maantieliikenteen helpottamista koskevan vahvistetun päätöslauselman liite 2, jonka työryhmä on hyväksynyt nykyisessä muodossaan 74. istunnossaan 25.—29. kesäkuuta 1984 (jäljempänä 'suositus nro 5').

2 artikla

Määritelmiä

Seuraavilla sanoilla ja ilmaisuilla on näissä sisäisissä säännöissä ainoastaan niille tässä annetut merkitykset:

1. 'kansallisten vakuutusyhtiöiden toimisto' (jäljempänä 'toimisto') tarkoittaa ammatillista organisaatiota, joka on Council of Bureauxin jäsen ja joka on perustettu vakuutusyhtiön kotivaltiossa suosituksen nro 5 mukaisesti.

2. 'Vakuutusyhtiö' tarkoittaa yritystä, jolla on lupa harjoittaa pakollista liikennevakuutustoimintaa.

3. 'Jäsen' tarkoittaa vakuutusyhtiötä, joka on toimiston jäsen.

4. 'Edustaja' tarkoittaa yhden tai useamman vakuutusyhtiön nimittämää vakuutusyhtiötä tai muuta henkilöä, jonka on hyväksynyt sen maan toimisto, mihin henkilö on sijoittautunut ja jonka tarkoituksena on käsitellä korvaushakemuksia ja maksaa korvauksia onnettomuuksista, joissa on osallisena kyseisen vakuutusyhtiön tai kyseisten vakuutusyhtiöiden vakuuttamia ajoneuvoja.

5. 'Ajoneuvo' tarkoittaa maata pitkin muutoin kuin raiteilla kulkevaksi tarkoitettua, mekaanisella voimalla liikkuvaa moottoriajoneuvoa sekä kytkettyä tai irrallista perävaunua, joka on vakuutettava siinä maassa missä sitä käytetään.

6. 'Onnettomuus' tarkoittaa tapahtumaa, josta aiheutuu sellaista vahinkoa, mikä saattaa sattumismaan lain mukaan kuulua korvattavaksi pakollisesta liikennevakuutuksesta.

7. 'Vahinkoa kärsinyt' tarkoittaa henkilöä, jolla on oikeus vaatia korvausta ajoneuvon aiheuttamasta vahingosta.

8. 'Korvaushakemus' tarkoittaa yhtä tai useampaa vahingon kärsineen esittämää samaan onnettomuuteen liittyvää korvaushakemusta.

9. 'Vakuutus' tarkoittaa pakollista vakuutussopimusta, jonka jäsen on solminut ajoneuvon käyttöön liittyvän vastuun varalta.

10. 'Vakuutettu' tarkoittaa henkilöä, joka on vakuutettu vastuun varalta.

11. 'Vihreä kortti' tarkoittaa kansainvälistä liikennevakuutustodistusta, joka on jonkin Council of Bureauxin hyväksymän mallin mukainen.

12. 'Council of Bureaux' tarkoittaa elintä, johon kaikkien toimistojen on kuuluttava ja joka vastaa kansainvälisen liikennevakuutusjärjestelmän (tunnetaan "vihreän kortin järjestelmänä") hallinnosta ja toiminnasta.

3 artikla

Korvauskäsittely

1. Saatuaan tiedon sellaisesta toimialueellaan sattuneesta onnettomuudesta, jossa osallisena on toisesta maasta tullut ajoneuvo, toimisto ryhtyy tutkimaan onnettomuuden olosuhteita jäämättä odottamaan muodollista korvaushakemusta. Toimisto ilmoittaa onnettomuudesta mahdollisimman pian tilanteesta riippuen joko sille vakuutusyhtiölle, joka on myöntänyt kyseisen vihreän kortin tai vakuutuksen, tai asianomaiselle toimistolle. Ilmoittamatta jättämistä ei kuitenkaan katsota toimiston virheeksi.

Jos toimisto tutkimusten aikana huomaa, että onnettomuudessa osallisena olleen ajoneuvon vakuuttanut vakuutusyhtiö on tiedossa ja että vakuutusyhtiön edustaja on hyväksytty 4 artiklan säännösten mukaisesti, se lähettää tiedon viipymättä edustajalle jatkotoimia varten.

2. Saatuaan edellä kuvatun kaltaisissa olosuhteissa sattuneesta onnettomuudesta aiheutuvan korvaushakemuksen toimisto lähettää korvaushakemuksen viipymättä vakuutusyhtiön edustajalle, jos vakuutusyhtiöllä on hyväksytty edustaja, jotta korvaushakemus voidaan käsitellä ja korvaus maksaa 4 artiklan säännösten mukaisesti. Ellei hyväksyttyä edustajaa ole, toimisto ilmoittaa välittömästi tilanteesta riippuen joko vihreän kortin tai vakuutuksen myöntäneelle vakuutusyhtiölle tai kyseiselle toimistolle, että se on saanut korvaushakemuksen ja käsittelee sen tai antaa korvaushakemuksen käsiteltäväksi edustajalle, jonka nimen toimisto myös ilmoittaa.

3. Toimistolla on valtuudet maksaa korvaukset sovintoratkaisuin tai ottaa vastaan tiedoksianto haasteesta, joka todennäköisesti liittyy korvausasian selvittämiseen oikeusteitse tai vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen kautta.

4. Toimisto käsittelee kaikki korvaushakemukset täysin itsenäisesti niiden lakien ja valvontaa koskevien säännösten mukaisesti, joita onnettomuusmaassa sovelletaan vastuuseen, vahingon korvaamiseen ja pakolliseen vakuutukseen, toimien sen vakuutusyhtiön etujen mukaisesti, joka on myöntänyt vihreän kortin tai vakuutuksen tai, tilanteesta riippuen, kyseisen toimiston etujen mukaisesti.

Toimisto on yksin toimivaltainen kaikissa asioissa, jotka liittyvät onnettomuusmaassa sovellettavan lain (myös silloin kun siinä viitataan toisessa maassa sovellettavan lain säännöksiin) tulkintaan ja korvauksen maksamiseen. Jollei jälkimmäisestä säännöksestä muuta johdu, toimisto ilmoittaa pyydettäessä vakuutusyhtiölle tai kyseiselle toimistolle ennen kuin se tekee korvauspäätöksen.

5. Jos maksettava korvaus ylittää onnettomuusmaassa voimassa olevan pakollista liikennevakuutusta sääntelevän lain mukaan sovellettavat ehdot tai rajat, vaikka korvaus onkin vakuutusehtojen mukainen, toimisto neuvottelee vakuutusyhtiön kanssa ehdot tai rajat ylittävästä korvauksen osasta. Vakuutusyhtiön suostumusta ei tarvita, jos sovellettavassa laissa velvoitetaan toimisto ottamaan huomioon tällaiset rajat ja ehdot ylittävästä osasta annetut sopimustakaukset, joista on säädetty onnettomuusmaassa voimassa olevassa moottoriajoneuvon käyttöön liittyvän vastuun vakuuttamista koskevassa laissa.

6. Toimisto ei voi oma-aloitteisesti eikä ilman kyseisen vakuutusyhtiön tai toimiston suostumusta uskoa korvausasiaa sellaisen edustajan hoidettavaksi, joka jonkin sopimusvelvoitteen nojalla hyötyy siitä taloudellisesti. Jos toimisto toimii näin ilman mainittua suostumusta, sen oikeus hyvitykseen rajoittuu puoleen siitä määrästä minkä se muutoin saisi.

4 artikla

Edustajat

1. Ellei toimisto jonkin sopimuksen nojalla ole sidottu toiseen toimistoon ja/tai kansallisen lainsäädännön tai valvonnan säännöksiin, se määrää ne ehdot, joilla se myöntää, epää tai peruuttaa toimialueelleen sijoittautuneelle edustajalle antamansa hyväksymisen.

Hyväksyminen on kuitenkin myönnettävä automaattisesti silloin, kun hyväksymistä pyydetään toisen toimiston jäsenen nimissä jäsenen sijoittautumiselle sen toimiston maassa, joka vastaanottaa pyynnön, edellyttäen, että sijoittautuvalla jäsenellä on lupa harjoittaa moottoriajoneuvon käyttöön liittyvän vastuun vakuuttamista.

2. Vastaanottaessaan tällaisen pyynnön Euroopan talousalueen jäsenmaissa toimivat toimistot sitoutuvat hyväksymään edustajikseen omissa maissaan sellaiset korvausedustajat, jotka muiden jäsenmaiden vakuutusyhtiöt ovat jo nimittäneet Europan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/26/EEC ([1]) mukaisesti. Tätä hyväksymistä ei voi peruuttaa niin kauan kuin kyseinen edustaja säilyttää asemansa korvausedustajana sanotun direktiivin mukaisesti ellei se ole vakavasti laiminlyönyt tämän artiklan mukaisia velvoitteitaan.

3. Ainoastaan toimisto on valtuutettu jäsenensä pyynnöstä lähettämään toiselle toimistolle pyynnön hyväksyä tämän toimiston maahan sijoittautunut edustaja. Pyyntö on lähetettävä faksilla tai sähköpostilla ja mukana on oltava todiste siitä, että ehdotettu edustaja ottaa vastaan pyydetyn hyväksymisen.

Kyseinen toimisto hyväksyy tai epää hyväksymispyynnön kolmen kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta sekä ilmoittaa päätöksestään ja päätöksen voimaantulopäivästä toimistolle, joka pyynnön esitti, sekä kyseiselle edustajalle. Ellei vastausta saada, hyväksyminen katsotaan saaduksi ja tulleeksi voimaan mainitun aikarajan umpeuduttua.

4. Edustaja käsittelee korvaushakemukset niiden lakien ja valvontaa koskevien säännösten mukaisesti, joita onnettomuusmaassa sovelletaan vastuuseen, vahingon korvaamiseen ja pakolliseen liikennevakuutukseen, toimien sen toimiston nimissä, joka edustajan on hyväksynyt, ja sen vakuutusyhtiön puolesta, joka on pyytänyt hyväksyntää, silloin kun korvaushakemukset aiheutuvat kyseisessä maassa sattuneista onnettomuuksista, joissa osallisena on hyväksymistä pyytäneen vakuutusyhtiön vakuuttamia ajoneuvoja.

Jos maksettava korvaus ylittää onnettomuusmaassa sovellettavan pakollista liikennevakuutusta sääntelevän lain mukaan sovellettavat ehdot tai rajat, vaikka korvaus onkin vakuutusehtojen mukainen, edustajan on noudatettava, 3 artiklan 5 kohdan säännöksiä.

([1]) EYVL L 181, 20.7.2000, s. 65.

5. Edustajan hyväksynyt toimisto tunnustaa edustajan olevan yksin toimivaltainen käsittelemään korvaushakemuksia ja maksamaan korvauksia toimiston nimissä ja hyväksymistä pyytäneen vakuutusyhtiön puolesta. Toimisto ilmoittaa vahinkoa kärsineille tästä toimivallasta ja lähettää korvaushakemuksiin mahdollisesti liittyvät ilmoitukset edustajalle. Se voi kuitenkin milloin tahansa, ilman minkäänlaista velvollisuutta perustella päätöstään, ottaa korvaushakemuksen edustajalta itselleen käsiteltäväksi ja maksettavaksi.

6. Jos hyväksymisen myöntänyt toimisto joutuu jostakin syystä maksamaan korvausta vahinkoa kärsineelle edustajan sijasta, se saa suoraan hyvityksen siltä toimistolta, jonka kautta hyväksymispyyntö lähetettiin, 5 artiklan ehtojen mukaisesti.

7. Ellei 4 artiklan 4 kohdan säännöksistä muuta johdu, edustaja voi vapaasti sopia hyväksymistä pyytäneen vakuutusyhtiön kanssa ehdoista, joilla vahinkoa kärsineille suoritettu korvaus hyvitetään, ja menetelmästä, jolla edustajan käsittelymaksu lasketaan; sopimus ei kuitenkaan sido toimistoja.

Jos edustaja ei pysty saamaan hyvitystä ennakkomaksuista, joita se on suorittanut hyväksymistä pyytäneen vakuutusyhtiön puolesta 4 artiklan 4 kohdan ehtojen mukaisesti, määrän hyvittää sille toimisto, joka hyväksyi sen. Tälle toimistolle taas määrän hyvittää se toimisto, jonka jäsen kyseinen vakuutusyhtiö on, 5 artiklan ehtojen mukaisesti.

8. Kun toimistolle ilmoitetaan, että joku sen jäsenistä on päättänyt erottaa edustajan, se ilmoittaa asiasta välittömästi hyväksymisen myöntäneelle toimistolle. Tämä toimisto voi vapaasti päättää päivämäärän, jona sen hyväksyminen lakkaa olemasta voimassa.

Kun edustajan hyväksynyt toimisto päättää peruuttaa hyväksymisen tai kun sille ilmoitetaan, että edustaja haluaa hyväksymisensä peruutettavan, se ilmoittaa asiasta välittömästi sille toimistolle, joka lähetti edustajasta hyväksymispyynnön. Se myös ilmoittaa toimistolle päivämäärän, jona edustajan peruuttaminen tulee voimaan, tai päivämäärän, jona hyväksyminen lakkaa olemasta voimasta.

5 artikla

Hyvitysehdot

1. Maksettuaan kaikki samasta onnettomuudesta aiheutuvat korvaukset toimisto tai tämän kyseiseen tehtävään nimittämä edustaja lähettää enintään vuoden kuluttua siitä päivämäärästä, jona se on suorittanut viimeisen maksun vahinkoa kärsineen hyväksi, faksilla tai sähköpostilla toimiston sille jäsenelle, joka on myöntänyt vihreän kortin tai vakuutuksen tai, tilanteesta riippuen, kyseiselle toimistolle hyvitysvaatimuksen, jossa eritellään:

1.1 vahinkoa kärsineille joko sovintoratkaisuin tai oikeuden päätöksellä korvauksena maksetut summat;

1.2 korvausten käsittelyssä ja maksamisessa ulkopuolisista palveluista maksetut summat sekä sellaiset oikeudellisista toimista aiheutuneet kulut, jotka onnettomuusmaassa sijaitseva vakuutusyhtiö olisi joutunut maksamaan vastaavanlaisissa olosuhteissa;

1.3 käsittelymaksu korvaamaan kaikki muut kulut laskettuina Council of Bureauxin hyväksymien sääntöjen mukaisesti.

Kun samasta onnettomuudesta aiheutuvia korvaushakemuksia käsitellään ja hakemuksista päätetään maksamatta kuitenkaan korvauksia kenellekään, hyvitystä voidaan vaatia edellä 5 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa säädetyistä summista ja Council of Bureauxin 5 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan mukaisesti määräämästä minimimaksusta.

2. Hyvitysvaatimuksessa on mainittava, että maksettavat määrät on suoritettava saajan maassa ja saajan maan valuutassa kuluitta kahden kuukauden kuluessa hakemuksesta ja että tämän määräajan umpeuduttua vuotuista viivästyskorkoa kertyy automaattisesti 12 prosentin mukaan laskettuna maksettavalle määrälle hakemuksen päivämäärästä siihen päivämäärään saakka, jona rahalähetys saapuu saajan pankkiin.

Hyvitysvaatimuksessa voidaan myös mainita, että saajan maan valuutassa ilmoitetut määrät on maksettava euroina sen virallisen valuuttakurssin mukaan, joka on voimassa hyvitystä vaativan toimiston maassa vaatimispäivänä.

3. Missään tapauksessa ei hyvitysvaatimukseen saa sisältyä sakko- tai takuumaksuja eikä muita vakuutetulle annettuja rahallisia rangaistuksia, jotka eivät sisälly moottoriajoneuvon käyttöön liittyvään vastuuvakuutukseen onnettomuusmaassa.

4. Mahdolliset tukiasiakirjat, esimerkiksi puolueeton todiste vahinkoa kärsineille maksettavan korvauksen suorittamisesta, on lähetettävä välittömästi pyydettäessä viivästyttämättä kuitenkaan hyvitystä.

5. Hyvitystä voidaan vaatia kaikista 5 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa mainituista summista tässä artiklassa esitettyjen ehtojen mukaisesti siitä huolimatta, että toimisto ei ole saattanut suorittaa kaikkia samasta onnettomuudesta aiheutuneita korvauksia. Edellä 5 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määrättyä käsittelymaksua voidaan myös hakea hyvitettäväksi, jos haettavan hyvityksen pääsumma ylittää Council of Bureauxin määräämän summan.

6. Jos korvaushakemus otetaan uudelleen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun vaadittu hyvitys on maksettu, tai jos samasta onnettomuudesta esitetään uusi korvaushakemus, käsittelymaksun mahdollinen saldo lasketaan niiden säännösten mukaan, jotka ovat voimassa uusintakäsittelyyn tai uuteen korvaushakemukseen liittyvää hyvitysvaatimusta esitettäessä.

7. Ellei onnettomuudesta ole aiheutunut korvaushakemusta, ei käsittelymaksua voida vaatia.

6 artikla

Takausvastuu

1. Kukin toimisto takaa, että sen jäsenet hyvittävät kaikki ne summat, joita onnettomuusmaan toimisto tai tämän kyseiseen tehtävään nimittämä edustaja vaatii 5 artiklan säännösten mukaisesti.

Ellei joku jäsen suorita vaadittua hyvitystä 5 artiklassa mainitun kahden kuukauden kuluessa, hyvityksen suorittaa tämän artiklan ehtojen mukaisesti se toimisto, johon mainittu jäsen kuuluu, saatuaan takaukseen perustuvan pyynnön onnettomuusmaan toimistolta tai tämän tehtävään nimittämältä edustajalta.

Takaajana toimivan toimiston on suoritettava maksu yhden kuukauden sisällä. Määräajan umpeuduttua vuotuista viivästyskorkoa kertyy automaattisesti 12 prosentin mukaan laskettuna maksettavalle määrälle takaukseen perustuvan pyynnön päivämäärästä siihen päivämäärään saakka, jona rahalähetys saapuu saajan pankkiin.

Takauspyyntö esitetään faksilla tai sähköpostilla kahdentoista kuukauden kuluessa 5 artiklan mukaisen hyvitysvaatimuksen lähettämisestä. Määräajan umpeuduttua ja vaikuttamatta viivästyskorkoon, jota takaajana toimiva toimisto saattaa joutua maksamaan, takaajana toimivan toimiston vastuu rajoittuu toimiston jäseneltä vaadittavaan määrään lisättynä 12 kuukauden vuotuisella korolla laskettuna 12 prosentin mukaan.

Takaukseen perustuvaa pyyntöä ei hyväksytä, jos se esitetään yli kaksi vuotta hyvityshakemuksen lähettämisen jälkeen.

2. Kukin toimisto takaa, että sen jäsenet antavat niille edustajilleen, joiden hyväksymistä ne ovat pyytäneet, ohjeet maksaa korvaukset 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen kappaleen säännösten mukaisesti ja lähettää edustajille tai onnettomuusmaan toimistolle kaikki näiden huostaan uskottuihin korvaushakemuksiin liittyvät asiakirjat.

OSA II

VIHREÄÄN KORTTIIN PERUSTUVIIN TOIMISTOJEN VÄLISIIN SOPIMUSSUHTEISIIN SOVELLETTAVAT ERITYISSÄÄNNÖT (VALINNAISIA SÄÄNNÖKSIÄ)

Tämän osan säännöksiä sovelletaan silloin kun toimistojen väliset sopimussuhteet perustuvat vihreään korttiin.

7 artikla

Vihreän kortin myöntäminen ja luovutus

1. Kukin toimisto vastaa vihreiden korttiensa painattamisesta ja valtuuttaa jäsenensä painattamaan ne.

2. Kukin toimisto valtuuttaa jäsenensä myöntämään vihreitä kortteja vakuutetuilleen ainoastaan sellaisten ajoneuvojen osalta, jotka on rekisteröity toimiston toimialueella.

3. Toimisto voi valtuuttaa jäsenensä myöntämään vihreitä kortteja sellaisissa maissa oleville vakuutetuilleen, joissa ei ole toimistoa, edellyttäen, että jäsen on sijoittautunut kyseiseen maahan. Tämä mahdollisuus rajoittuu kyseisessä maassa rekisteröityihin ajoneuvoihin.

4. Vihreän kortin katsotaan olevan voimassa vähintään viisitoista vuorokautta kortin voimaantulopäivästä. Jos vihreä kortti on annettu lyhyemmälle ajalle, kortin myöntämisen valtuuttanut toimisto takaa turvan niissä maissa oleville toimistoille, joissa kortti on voimassa, viisitoista vuorokautta sen voimaantulopäivästä.

5. Jos kahden toimiston välinen sopimus puretaan 16 artiklan 3 kohdan 5 alakohdan mukaisesti, kaikki toimistojen nimissä toimistojen alueella käytettäviksi luovutetut vihreät kortit ovat mitättömiä heti kun purkaminen astuu voimaan.

6. Jos sopimus puretaan tai keskeytetään 16 artiklan 3 kohdan 6 alakohdan mukaisesti, kyseisten toimistojen nimissä toimistojen alueella käytettäviksi luovutettujen vihreiden korttien jäljellä olevan voimassaoloajan määrää Council of Bureaux.

8 artikla

Vihreän kortin voimassaolon vahvistaminen

Kun onnettomuusmaan toimisto tai tehtävään nimitetty edustaja on pyytänyt toista toimistoa faksilla tai sähköpostilla vahvistamaan tunnistetun vihreän kortin voimassaolon, pyyntöön on annettava varma vastaus kolmen kuukauden sisällä pyynnöstä. Ellei vastausta saada määräajan umpeutuessa, vihreän kortin katsotaan olevan voimassa.

9 artikla

Väärennetty, laittomasti annettu tai muutettu vihreä kortti

Jos sellainen vihreä kortti, joka näyttää olevan toimiston valtuutuksella myönnetty, esitetään voimassaoloalueellaan, takaa toimisto kortin vaikka se olisi väärennetty tai laittomasti annettu tai muutettu.

Toimiston takaus ei kuitenkaan koske sellaiseen ajoneuvoon liittyvää vihreää korttia, jota ei ole laillisesti rekisteröity toimiston maassa, paitsi 7 artiklan 3 kohdassa esitetyissä olosuhteissa.

OSA III

VAKUUTUSTURVAAN PERUSTUVIIN TOIMISTOJEN VÄLISIIN SOPIMUSSUHTEISIIN SOVELLETTAVAT ERITYISSÄÄNNÖT (VALINNAISIA SÄÄNNÖKSIÄ)

Tämän osan säännöksiä sovelletaan tietyin poikkeuksin silloin, kun toimistojen väliset suhteet perustuvat vakuutusturvaan.

10 artikla

Toimistojen velvollisuudet

Ne toimistot, joihin tämän osan säännöksiä sovelletaan, takaavat täysin vastavuoroisesti hyvittävänsä kaikki näiden sääntöjen nojalla onnettomuuksista maksettavat määrät silloin kun onnettomuudessa on osallisena ajoneuvo, jonka pysyvä kotipaikka on kyseisen toimiston toimialueella, olipa ajoneuvo vakuutettu tai ei.

11 artikla

Pysyvän kotipaikan käsite

1. Ajoneuvon pysyvän kotipaikan valtion alue määritellään seuraavien perusteiden mukaan:

1.1 sen valtion alue, jonka rekisterikilpi ajoneuvossa on;

1.2 jos ajoneuvotyypiltä ei vaadita rekisteröintiä mutta ajoneuvolla on vakuutuskilpi tai rekisterikilpeä vastaava tunnistemerkki, sen valtion alue, jossa vakuutuskilpi tai tunnistemerkki on annettu; tai

1.3 jos ajoneuvotyypiltä ei vaadita rekisterikilpeä, vakuutuskilpeä eikä tunnistemerkkiä, sen valtion alue, jossa ajoneuvon haltijalla on pysyvä asuinpaikka.

2. Jos rekisterivelvollisuuden alaisessa ajoneuvossa ei ole rekisterikilpeä tai siinä on laittomasti myönnetyt kilvet tai kilvet, joita sille ei enää laillisesti myönnettäisi, ja ajoneuvo on joutunut onnettomuuteen, onnettomuuden katsotaan korvausta maksettaessa tapahtuneen sen valtion alueella, jossa ajoneuvon pysyvä kotipaikka on.

12 artikla

Poikkeuksia

Tämän osan säännösten ulkopuolelle jäävät:

1. Ajoneuvot, jotka on rekisteröity muissa kuin tämän osan säännösten piiriin kuuluvien toimistojen maissa ja joille vihreän kortin on luovuttanut joku näiden toimistojen jäsen. Jos onnettomuudessa on osallisena ajoneuvo, jolle on myönnetty vihreä kortti, kyseiset toimistot toimivat osan II sääntöjen mukaan.

2. Tietyille henkilöille kuuluvat ajoneuvot, jos ajoneuvojen rekisteröintivaltio on nimittänyt muissa valtioissa viranomaisen tai elimen vastaamaan korvausten maksamisesta vahinkoa kärsineille onnettomuusmaassa vallitsevien ehtojen mukaisesti.

3. Tietyntyyppiset ajoneuvot tai tietyt erikoiskilvellä varustetut ajoneuvot silloin, kun niiden käyttö kansainvälisessä liikenteessä edellyttää kyseisen vieraan maan lain mukaan voimassaolevaa vihreää korttia tai rajavakuutusta.

Luettelo ajoneuvoista, joihin on viitattu 12 artiklan 2 ja 3 kohdassa, sekä luettelo muissa valtioissa nimitetyistä viranomaisista tai elimistä, laaditaan kussakin valtiossa, ja tämän valtion toimisto välittää luettelot Council of Bureauxille.

13 artikla

Ajoneuvon pysyvän kotipaikan vahvistaminen

Kun onnettomuusmaan toimisto tai tehtävään nimitetty edustaja on pyytänyt toista toimistoa faksilla tai sähköpostilla vahvistamaan ajoneuvon pysyvän kotipaikan, pyyntöön on annettava varma vastaus kolmen kuukauden sisällä pyynnöstä. Ellei vastausta saada määräajan umpeutuessa, katsotaan tulleen vahvistetuksi, että ajoneuvon pysyvä kotipaikka on kyseisen toimiston alueella.

14 artikla

Takauksen voimassaoloaika

Toimistot voivat rajoittaa 10 artiklan mukaisesti antamansa takauksen voimassaoloaikaa seuraavien ajoneuvojen osalta:

1. Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisteröintikilvet, joiden muodosta ja koosta on aiemmin ilmoitettu Council of Bureauxille. Tuolloin takaus on voimassa kaksitoista kuukautta kilvessä näkyvän voimassaolon umpeutumispäivän jälkeen.

2. Kaikki muut sellaiset ajoneuvot, jotka kuuluvat muiden toimistojen kanssa solmittujen vastavuoroisten sopimusten ehtojen piiriin ja joista on tiedotettu Council of Bureauxille.

15 artikla

Vakuutusturvaan perustuvan takauksen yksipuolinen soveltaminen

Ellei laissa toisin säädetä, toimistot voivat sopia tämän osan yksipuolisesta soveltamisesta kahdenvälisten suhteittensa yhteydessä.

OSA IV

KANSALLISTEN TOIMISTOJEN KESKINÄISIÄ SOPIMUKSIA KOSKEVAT SÄÄNNÖT (PAKOLLISIA SÄÄNNÖKSIÄ)

16 artikla

Kahdenvälisten sopimusten ehdot

1. Toimistot voivat solmia keskenään kahdenvälisiä sopimuksia, joissa ne sitoutuvat noudattamaan näiden sisäisten sääntöjen pakollisia säännöksiä keskinäisissä suhteissaan samoin kuin näissä määriteltyjä vapaaehtoisia säännöksiä.

2. Sopimusosapuolina olevat toimistot allekirjoittavat tällaiset sopimukset kolmena kappaleena, joista yhden pitää kumpikin osapuoli. Kolmas kappale lähetetään Council of Bureauxille, joka osapuolten kanssa neuvoteltuaan ilmoittaa näille sopimuksen alkamispäivän.

3. Näihin sopimuksiin on sisällyttävä mm. seuraavaa:

3.1 sopimusosapuolina olevien toimistojen tunnistetiedot, maininta Council of Bureauxin jäsenyydestä ja toimialueesta;

3.2 sitoumus noudattaa näiden sisäisten sääntöjen pakollisia säännöksiä;

3.3 sitoumus noudattaa keskenään valitsemiaan ja sopimiaan valinnaisia säännöksiä;

3.4 näiden toimistojen omissa nimissään ja jäsentensä puolesta toisilleen antamat valtuudet maksaa korvaukset sovintoratkaisuin tai ottaa vastaan tiedoksianto haasteesta, joka todennäköisesti johtaa korvauksen maksamiseen oikeusteitse tai vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen kautta sellaisten onnettomuuksien seurauksena, jotka kuuluvat näiden sisäisten sääntöjen piiriin ja joita näissä tarkoitetaan;

3.5 sopimuksen rajaton voimassaolo siten, että kummallakin sopimusosapuolena olevalla toimistolla on oikeus irtisanoa sopimus kahdentoista kuukauden irtisanomisajalla ilmoittamalla samanaikaisesti toiselle osapuolelle ja Council of Bureauxille;

3.6 sopimuksen automaattinen purkaminen tai keskeyttäminen, jos jompikumpi osapuolista lakkaa olemasta Council of Bureauxin jäsen tai keskeyttää jäsenyyden.

4. Sopimuksen malli on liitteenä III.

17 artikla

Poikkeus

1. Poiketen 16 artiklasta, Euroopan talousalueen jäsenvaltioiden toimistot ilmaisevat Euroopan unionin neuvoston antaman direktiivin 72/166/ETY 2 artiklan mukaisesti hyväksyvänsä vastavuoroisesti nämä sisäiset säännöt toimistojen välisellä sopimuksella, jonka voimaantulopäivän määrää Euroopan unionin komissio yhteistyössä Council of Bureauxin kanssa.

2. Euroopan talousalueen ulkopuolisissa valtioissa olevat toimistot voivat sitoutua tähän toimistojen väliseen sopimukseen noudattamalla toimivaltaisen komitean asettamia ehtoja sellaisina kuin ne on tunnustettu Council of Bureauxin toimintaperiaatteissa.

OSA V

SISÄISTEN SÄÄNTÖJEN MUUTTAMINEN (PAKOLLISIA SÄÄNNÖKSIÄ)

18 artikla

Menettely

1. Näitä sääntöjä saa muuttaa ainoastaan Council of Bureauxin yleiskokous.

2. Poiketen edellä mainitusta

a) osan III säännöksiä saa muuttaa ainoastaan Council of Bureauxin toimintaperiaatteissa tunnustettu komitea. Säännökset sitovat sellaisia toimistoja, jotka haluavat soveltaa osaa III sopimussuhteissaan muiden toimistojen kanssa vaikkeivät olekaan komitean jäseniä;

b) 4 artiklan 2 kohtaa saavat muuttaa ainoastaan Euroopan talousalueen toimistot.

OSA VI

VÄLIMIESMENETTELY (PAKOLLISIA SÄÄNNÖKSIÄ)

19 artikla

Välimiesmenettely

Näistä sisäisistä säännöistä mahdollisesti aiheutuvat tai näihin liittyvät kiistat ratkaistaan välimiesmenettelyllä kulloinkin voimassaolevien UNCITRALin (Yhdistyneiden Kansakuntien kansainvälisen kauppaoikeuden toimikunta) välimiesmenettelysääntöjen mukaisesti.

Council of Bureaux päättää välimiesten palkkioista ja korvattavista kuluista.

Vastuu välimiesten nimittämisestä on Council of Bureauxin puheenjohtajalla tai, ellei tämä ole käytettävissä, nimityskomitean puheenjohtajalla.

Välimiesoikeus koostuu kolmesta välimiehestä.

Välimiesoikeudenkäynti tapahtuu englanniksi ja ranskaksi.

OSA VII

VOIMAANTULO (PAKOLLISIA MÄÄRÄYKSIÄ)

20 artikla

Voimaantulo

Nämä säännöt tulevat voimaan 1. heinäkuuta 2003 ja korvaavat tästä päivämäärästä alkaen kaikki toimistojen välillä solmitut vihreän kortin yleissopimukset ja monenkeskiset takuusopimukset.

LIITTEET

Liite I: Suositus nro 5

Liite II: 24. huhtikuuta 1972 annettu direktiivi (72/166/ETY)

Liite III: Toimistojen välinen mallisopimus

Toimisto .....

Council of Bureaux'n jäsen

ja

toimisto .....

Council of Bureauxin jäsen

sitoutuvat täten noudattamaan Council of Bureauxin yleiskokouksen 30. toukokuuta 2002 hyväksymiin yleisiin sääntöihin sisältyviä pakollisia säännöksiä ja osan ..... valinnaisia säännöksiä. Tätä sitoumusta sovelletaan myös kyseisiin sisäisiin sääntöihin myöhemmin mahdollisesti tehtäviin muutoksiin.

myöntävät täten toisilleen valtuudet ottaa vastaan tiedoksianto haasteesta, joka todennäköisesti johtaa vahingonkorvausten maksamiseen tai sovintoratkaisuun oikeusteitse tai vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen kautta sisäisten sääntöjen mukaisesti jätettyjen, onnettomuuksia koskevien korvaushakemusten perusteella.

Sopimus tehdään määräämättömäksi ajaksi. Kummallakin sopimuksen allekirjoittaneella toimistolla on kuitenkin oikeus irtisanoa sopimus kahdentoista kuukauden irtisanomisajalla. Irtisanomisesta on ilmoitettava samanaikaisesti toiselle sopimuspuolelle ja Council of Bureauxin pääsihteerille.

Lisäksi sovitaan, että tämä sopimus puretaan tai keskeytetään automaattisesti, jos jommankumman allekirjoittaneen toimiston jäsenyys Council of Bureauxissa päättyy tai keskeytetään.

Council of Bureauxin pääsihteeri ilmoittaa tämän sopimuksen voimaantulopäivän allekirjoittaneille toimistoille saatuaan molempien sopimuspuolten allekirjoittaman kopion sopimuksesta.

LISÄYS 2

LUETTELO POIKKEUKSISTA

ITÄVALTA

Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä

BELGIA

Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä

SVEITSI (ja LIECHTENSTEIN)

Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä

KYPROS

1. Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä
2. Puolustusvoimille ja muulle kansainvälisten sopimusten soveltamisalaan kuuluvalle sotilas- ja siviilihenkilöstölle kuuluvat ajoneuvot

TŠEKKI

Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä

SAKSA

1. Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä
2. Kansainvälisten sopimusten soveltamisalaan kuuluvat sotilasajoneuvot

TANSKA (ja FÄRSAARET)

1. Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä
2. Kansainvälisten sopimusten soveltamisalaan kuuluvat sotilasajoneuvot

RANSKA (ja MONACO)

Kansainvälisten sopimusten soveltamisalaan kuuluvat sotilasajoneuvot

SUOMI

Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA (sekä KANAALISAARET, GIBRALTAR ja MANSAARI)

Naton ajoneuvot, jotka kuuluvat 19. kesäkuuta 1951 tehdyn Lontoon yleissopimuksen ja 28. elokuuta 1952 päivätyn Pariisin pöytäkirjan soveltamisalaan

KREIKKA

1. Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä (sovelletaan 1. lokakuuta 1993 lähtien tapahtuneisiin liikennevahinkoihin)
2. Hallitustenvälisille organisaatioille kuuluvat ajoneuvot (vihreät rekisterikilvet, joissa on tunnus CD ja ΔΣ sekä rekisterinumero)

3. Puolustusvoimille ja Naton sotilas- ja siviilihenkilökunnalle kuuluvat ajoneuvot (keltaiset rekisterikilvet, joissa on tunnus ΞΑ ja rekisterinumero)

4. Kreikan puolustusvoimille kuuluvat ajoneuvot (kilvet, joissa on tunnus ΕΣ)

5. Kreikassa toimiville Allied Forces -asevoimille kuuluvat ajoneuvot (kilvet, joissa on tunnus AFG)

6. Ajoneuvot, joissa on koenumerokilvet (valkoiset kilvet, joissa on tunnus ΔΟΚ ja nelinumeroinen rekisterinumero)

UNKARI

Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä

ITALIA (sekä SAN MARINO ja VATIKAANIVALTIO)

1. Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä

2. Puolustusvoimille ja muulle kansainvälisten sopimusten soveltamisalaan kuuluvalle sotilas- ja siviilihenkilöstölle kuuluvat ajoneuvot (esimerkiksi kilvet, joissa on tunnus AFI, ja Naton kaltaisten kansainvälisten organisaatioiden omistamat ajoneuvot)

3. Ajoneuvot, joilla ei ole rekisterikilpiä (erityisesti moottoripolkupyörät)

4. Maatalouskoneet (kuten maataloustraktorit, niiden perävaunut ja muut erityisesti maataloustyöhön suunnitellut ajoneuvot)

IRLANTI

Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä

ISLANTI

Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä

LUXEMBURG

Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä

NORJA

Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä

ALANKOMAAT

1. Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä (sovelletaan 1. lokakuuta 1993 lähtien tapahtuneisiin liikennevahinkoihin)

2. Saksassa palvelevalle alankomaalaiselle sotilashenkilöstölle ja heidän perheilleen kuuluvat yksityiset ajoneuvot

3. Alankomaissa palvelevalle saksalaiselle sotilashenkilöstölle kuuluvat ajoneuvot

4. Headquarters Allied Forces Central Europen palveluksessa oleville henkilöille kuuluvat ajoneuvot

5. Nato-joukkojen huoltoajoneuvot

PORTUGALI

1. Maatalouskoneet ja moottoroidut mekaaniset laitteet, joissa ei Portugalin lainsäädännön mukaisesti tarvita rekisterikilpiä

2. Muille valtioille ja sellaisille kansainvälisille järjestöille, joiden jäsen Portugali on, kuuluvat ajoneuvot (valkoiset kilvet — punaiset numerot, joita edeltää tunnus CD tai FM)

3. Portugalin valtiolle kuuluvat ajoneuvot (mustat kilvet — valkoiset numerot, joita edeltää tunnus AM, AP, EP, ME, MG tai MX, asianomaisen ministeriön mukaan)

RUOTSI

Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä

SLOVAKIA

Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä

SLOVENIA

Ajoneuvot, joissa on väliaikaiset rekisterikilvet ja joiden aiheuttamat liikennevahingot tapahtuvat yli 12 kuukauden kuluttua väliaikaisissa rekisterikilvissä ilmoitetusta kilpien voimassaolon päättymispäivästä

LISÄYS 3

LYKKÄYSEHDOT

RANSKA

Sisäisten määräysten 11 artiklan 2 kohtaa aletaan soveltaa Bureau Central Français'hen vasta sen jälkeen kun Ranskan lainsäädäntöön on tehty tarvittavat muutokset tai kyseisen kohdan soveltamisen mahdollistava sopimus on allekirjoitettu.

ITALIA

Sisäisten määräysten 11 artiklan 2 kohtaa aletaan soveltaa Ufficio Centrale Italianoon (UCI) vasta sen jälkeen kun Italiassa sovellettaviin säännöksiin on tehty tähän asiaan sovellettavan EU:n lainsäädännön mukaiset muutokset.

PORTUGALI

Sisäisten määräysten 11 artiklan 2 kohtaa aletaan soveltaa Gabinete Português de Carta Verdeen vasta sen jälkeen kun Portugalissa sovellettaviin säännöksiin on tehty tähän asiaan sovellettavan EU:n lainsäädännön mukaiset muutokset.

SVEITSI

Sisäisten määräysten 11 artiklan 2 kohtaa aletaan soveltaa Swiss National Bureau of Insuranceen vasta sen jälkeen kun Sveitsissä sovellettaviin säännöksiin on tehty tähän asiaan sovellettavan EU:n lainsäädännön mukaiset muutokset.